

מ"ת 50215/03/22 - מדינת ישראל נגד חכמת חד'ירי

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 50215-03-22 מדינת ישראל נ' חד'ירי(עציר)
תיק חיצוני: 644909/2022

בפני כבוד השופטת בכירה שאדן נאשף-אבו אחמד
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב חכמת חד'ירי (עציר)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
 2. נגד המשיב הוגש ביום **23.3.22** כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ועבירת החזקת אביזר לנשק לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק.
 3. בעובדות כתב האישום נטען, כי עובר ליום **11.9.21** החזיק המשיב בתת מקלע מאולתר שבכוחו להמית אדם, ובמחסנית נשק, שהיא אביזר לנשק, וזאת ללא רשות על פי דין. במעשיו אלה, החזיק המשיב נשק ואביזר לנשק בלא רשות על פי דין להחזקתם. בגין מעשים אלו,
 4. ביחד עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המשיב ובכלל זה **חוות דעת מעבדת נשק, גילוי טביעת אצבע של המשיב, וגרסתו של המשיב** שלא מתיישבת עם יתר הראיות בתיק; וכי קיימת עילת מעצר בעניינו מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) וסעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**"), זאת משעסקין בעבירות נשק המקימות עילת מעצר סטטוטורית, וכי המקרה הנוכחי אינו נופל בגדר המקרים החריגים שהוכרו בפסיקה, משלא התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות שחרור ממעצר.
- המשיב נעצר ביום **16.3.22**.
5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 24.3.22 חזרה המבקשת על עמדתה ולפיה קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב; וכי אין להורות על שחרורו לחלופת מעצר ובהעדר חלופה מתאימה. עוד טענה המבקשת כי תפיסת הנשק בגן שעשועים בעיר עפולה הייתה עקב מידע מודיעיני שהגיע למשטרה ובעקבותיו בוצע חיפוש ביום 11.9.21 והנשק נתפס, צולם ונדגמו כבר אז טביעות האצבע שעל הנשק (ראו: דו"ח מסכם חקירת מז"פ מיום 14.9.21). כן היא הוסיפה שבתיק החקירה קיימת גם חוות דעת מומחה נשק. נוסף על כך, נסמכת המבקשת על זיהוי ט.א מהמטה הארצי, המלמד על התאמת טביעות האצבע שנדגמו, לטביעות האצבע של המשיב דכאן, והמהווה ראיה פורנזית חזקה

המוכיחה כי המשיב 'נגע' בנשק. לעומת זאת, לא סיפק המשיב בחקירתו הסבר הגיוני להימצאות טביעת האצבע על הנשק. המבקשת ערה לכך, כי מדובר בחוות דעת ראשונית לעניין טביעת האצבע, אך טענה כי די בה, בשלב זה, כדי לבסס את הראיות לכאורה נגד המשיב, והיא תושלם, ככל שיהא צורך בכך בהליך העיקרי. שכן, הלכה היא, כי ניתן להרשיע על יסוד מציאת טביעת אצבע של נאשם בזירת פשע, בהעדר הסבר מצד הנאשם, ובמקרה שלפנינו טביעת האצבע נמצאה על דופן הנשק בצד שמאל באזור בית המחסנית, ועל פי חוות הדעת הראשונית של ט.א, נמצאה התאמה ב- **12 נקודות רצופות לפחות** (סומן ל"ז בתיק החקירה).

6. מנגד טען הסניגור, כי מדובר בתיק של 'אפס ראיות' המצדיק שחרור המשיב ממעצר לאלתר וללא כל תנאים. ב"כ המשיב תולה את עיקר יבזה בכך, שאין בחוות דעת ראשונית של טביעת אצבע בכדי לספק לצרכי ראיות לכאורה, זאת בהעדר חוות דעת מלאה שרק היא יכולה לבסס תשתית ראיתית לכאורית, ואין בתיק החקירה דבר מלבד ראיה נסיבתית זו. לטענת הסניגור, בהעדר חוות דעת כאמור, אין גם לדעת את מספר נקודות הזיהוי שנמצאו. עוד טען ב"כ המשיב, שכתב האישום אינו מלמד על מועד מסוים של ביצוע העבירה המיוחסת למשיב. כן הוא שם דגש על היות הנשק מאולתר, להבדיל מנשק המיוצר בארץ, שרק אז צריך המשיב, שהינו חייל, לספק הסבר להימצאות טביעת האצבע על הנשק.

7. בטיעונו הפנה הסניגור להליך מעצרו וחקירתו של חשוד אחר ביחס לנשק שנתפס כאמור בגן ציבורי, והדגיש את העובדה שהחשוד האחר ששוחרר ממעצר עקב חוסר בראיות בעניינו, וכי מאז החודשים ספטמבר - אוקטובר 2021 לא היה בתיק החקירה כל פעילות הקושרת בין החשוד לנשק שנתפס.

8. הסניגור שם דגש בטיעונו על מקום הימצאות טביעת האצבע של המשיב על חלק מתכתי של הנשק, המהווה ידית אחיזה מאולתרת של הנשק, ואשר לגישתו אין בה כדי להעיד כי המשיב בא במגע עם הנשק עצמו (תוך אבחנה בין נשק מאולתר לבין אקדח ודרכי אחיזתם השונות). הוא הוסיף כי מספר נקודות הזיהוי שנמצאו אינו מספק מבחינה מספרית על מנת לקשור את המשיב לעבירת החזקת הנשק המיוחסת לו, וכל זאת בהעדר עדות ישירה הקושרת את המשיב לנשק עצמו ואי התקיימות 'חזקת המקום' של המשיב בזירה בה נמצא הנשק (גן ציבורי), במיוחד שהמשיב הכחיש שביקר אי פעם בגן השעשועים. ואף אם מתקיימת חזקה פיזית ורגעית בנשק, הרי אין די בה לבדה כדי לבסס תשתית ראיתית לכאורית להוכחת גרסת התביעה, בפרט שעל התפוס הנוסף שנמצא ביחד עם הנשק, קרי הבד, לא נמצאו טביעות אצבע של המשיב.

9. עוד ציין הסניגור כי על אף שהמשיב מסר את מספר הטלפון שלו בשתי חקירותיו במשטרה, לא בוצע איכון עד כה, והמבקשת פעלה בניסיון לאתר מצלמות אבטחה בזירה האירוע רק בחלוף 6 חודשים מיום תפיסת הנשק. כן הוא הוסיף, כי מעצרו של המשיב בוצע לאחר שזומן לחקירה ואליה הוא התייצב, וכי מדובר באדם צעיר, חייל ששירת בצבא, ללא עבר פלילי, ועבד במפעל עד למעצרו.

10. לחלופין, עתר הסניגור לשחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח הוריו, סבתו ודודתו, שהם אנשים נורמטיביים ונטולי עבר פלילי והרשעות קודמות.

11. לאחר שעיינתי בחומר החקירה שהונח לפניי, ולאחר שבחנתי את טענות המבקשת והמשיב, הגעתי למסקנה כי קיימת תשתית ראיתית לכאורית מספקת לביצוע העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום, ואנמק.

12. **ראיות לכאורה** - נקודת המוצא לדיון בבקשת מעצר עד תום ההליכים היא ההוראה שבסעיף 21 לחוק

המעצרים, אשר מורה כי אין לעצור נאשם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, אלא אם ישנן ראיות לכאורה להוכחת אשמתו בעבירות המיוחסות לו, ואם אין בנמצא חלופת מעצר הולמת, שבכוחה לאיין את המסוכנות שנשקפת ממנו. לצורך בחינת קיומן של ראיות לכאורה, נדרש בית המשפט לבחון האם יש בראיות הגולמיות פוטנציאל הוכחתי, שמספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה. בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת הנכונות של בית המשפט לשקול חלופת מעצר מתקיימת 'מקבילית כוחות'; ככל שעוצמת הראיות גבוהה, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהפך. בהתאם, כאשר ישנן ראיות נסיבתיות שקושרות את הנאשם לעובדות כתב האישום, אך מתנוסס סימן שאלה בנוגע לעוצמתן המצטברת, או שיש בהן חוסר או חולשה, נדרש בית המשפט לשקול האם ניתן להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים נגדו או שניתן להסתפק בחלופת מעצר (בש"פ 9487/17 מדינת ישראל נ' עסאלה (7.12.17)).

13. הלכה פסוקה היא, כי **מציאת טביעת אצבע במקום העבירה או על חפץ שבו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, היא ראיה שמשקלה רב, ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה, וממילא כדי לשמש ראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים** (עפ 8868/11 אלכסי נ' מדינת ישראל (23.8.12), פסקה 24); עפ 5034/13 דזליל נ' מדינת ישראל (17.9.14)). עם זאת, יש חשיבות רבה לשאלה מה טיבו של החפץ שעליו נמצאו טביעות האצבע, משום שלפיו נקבעת עוצמת הזיקה בין הנאשם לבין מעשה העבירה. קביעת זיקה זו היא ביסודה עניין של מסקנה הנובעת מהיגיון ומשכל ישר (בש"פ 10028/03 אלקריף נ' מדינת ישראל (20.12.03); מ"ת (חי') 10020-02-22 מדינת ישראל נ' טארק חמדאן (3.3.22)). כמו כן, בתי המשפט הכירו לא אחת, בכך שיש בכוחן של ראיות נסיבתיות לשמש בסיס מספק לקביעה בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית אשר צירופן מגבש סיכוי סביר להרשעה זאת גם במצבים בהם לא ניתן על ידי הנאשם הסבר וטעם לתשתית הראייתית הלכאורית שעומדת לנגדו, ויש בשתיקה כדי לשמש חיזוק לראיות הנסיבתיות, ובנסיבות המתאימות לכך אין בהעדר טביעת אצבע או בעובדה שלא נמצא די דנ"א על אקדח כדי להביא לכרסום ממשי בראיות (ראו והשוו: בש"פ 8112/19 מדינת ישראל נ' פיראס נעימי (10.12.19); בש"פ 6169/12 קסנטיני נ' מדינת ישראל (25.8.2012); בש"פ 7859/19 פאדי ג'ארושי נ' מדינת ישראל (8.12.19)). עקרון זה יושם בשורה של מקרים בהם למשל הנשק הושלך על ידי החשוד ואז נבחנה השאלה אימתי יש בראיות בדמות טביעות אצבע או ד.נ.א על מנת לקשור את החשוד לנשק או לעטיפה בה הוחזק הנשק. בית המשפט העליון קבע בבש"פ 6535/09 קסטרו נ' מדינת ישראל (23.08.09): **"אכן, ביחס לחפץ שמטבעו הוא נייד ועליו טביעת אצבע- ובענייננו בהיקש פרופיל דנ"א- של נאשם, מתעורר חשש שהוא הובא לזירת העבירה באקראי. חשש זה עלול לגרוע ממשקלו כראיה, ומצריך משנה זהירות. עם זאת עדיין עומד לטביעת האצבע, או לפרופיל הדנ"א, כוחם הראייתי המפליל כראיה נסיבתית, העשויה לבדה או יחד עם ראיות נסיבתיות נוספות להצביע על אשמת הנאשם"**. כן הבחינה הפסיקה בין כוחה הראייתי של טביעת אצבע שנמצאה על גבי חפץ נייד לבין כוחה הראייתי של טביעת אצבע שנמצאה על גבי חפץ נייד (להרחבה ראו: ע"פ 4510/07 אדוארד נ' מדינת ישראל (17.01.08)).

14. אפתח ואומר כי טענת הסניגור בדבר העדרה של חוות דעת טביעת אצבע, בשלב זה של ההליך, כטעם מספק לדחיית הבקשה למעצר עד תום ההליכים **ושחרור מידי** של המשיב, מצאתי לדחות. עיון במספר החלטות של בתי המשפט המחוזיים, לרבות ההחלטה אליה הפנה ב"כ המבקשת מעלה, כי בתי המשפט נתנו לחוות דעת ראשונית/מזכר גילוי ראשוני של טביעות אצבע משקל ראייתי גם בהעדר חוות דעת מלאה, בשלב המעצר עד תום ההליכים (ראו: עמת (ב"ש) 41741-08-13 יוסף דעאגנה נ' מדינת ישראל (15.9.13)). בהקשר זה נפסק **"כי הפרקטיקה הקיימת היא כזו לפיה חוות דעת מלאה נערכת רק במקרה בו התיק מתקדם לשלב ההוכחות, זאת מתוך מטרה למנוע השקעת זמן מיותר ויקר של עובדי מז"פ, והיא יכולה לעמוד בפני עצמה"** (עמ"ת (ת"א-יפו) 16535-01-16 אילוז נ' מדינת ישראל (27.1.16)). עוד נקבע כי **"לעניין קיומן של ראיות לכאורה, נראה לי שהחלטת בית משפט**

השלום מבוססת דיה. הוצגה חוות דעת ראשונית של מז"פ, המאשרת שטביעת אצבע נמצאה על קופסת מכשיר פלאפון בדירה שאליה התפרץ לפי הטענה העורר, היא טביעת אצבע שלו. אכן זו חוות דעת ראשונית, אך סביר מאוד להניח שעד לדין באישום, תיערך השלמה נחוצה" (ראו והשוו: עמ"ת (ת"א) 26750-09-14 אברהם נ' מדינת ישראל (16.9.14); עמ"ת (ת"א) 56860-11-10 מדינת ישראל נ' אליהו פרץ (30.11.10); השוו: בש"פ 1061/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל (18.2.14), שם נדון מקרה בו הוגשה חוות דעת ראשונית דנ"א).

15. עיינתי בתיק החקירה שהוצג לפניי וממנו עולה, כי ביום 11.9.21 בשעה 00:50 הגיעו שוטרים לגן משחקים ברחוב יצחק שדה בעפולה עלית, עקב חשד שישנו אמל"ח מסולק. לאחר סריקות, הבחין השוטר בלוח עץ רטוב מאחורי ארון לבן של חשמל, ומשהרים אותו מצא שקית סגולה ובה נמצא 'סמרטוט לבן' ובתוכו נשק מסוג קרלו עם מחסנית בצד, ללא כדורים. לאחר מכן, נסעו השוטרים לאיתור החשוד בהחזקת הנשק (בשם דניאל דינקו) שביתו סמוך לגן המשחקים. עפ"י דו"ח הפעולה מאותו מועד, נשמר ט.א. וד.ג.א על המוצגים והם אופסנו בארכיון (ראו מזכר דו"ח פעולה מיום 11.9.21, מסומן 3; דו"ח תפיסת מוצגים מסומן נ"ח וכן תצלום נשק). בסופו של יום, דניאל דינקו נעצר ובעניינו בוצע דו"ח תיעוד טביעות אצבע (מסומן נ"ג). ביום 4.10.21 התקבלו תוצאות טביעות האצבע על המחסנית, שק/שקית וכלי הנשק, ועל פיהן לא נמצאה זהות, ודניאל דינקו שוחרר ממעצר, לאחר שבחקירותיו הכחיש כל קשר לנשק האמור שנמצא בגן הסמוך לביתו. ביום 9.11.21 ניתנה חוות דעת נשק של רפ"ק אבי קופמן (מסומן מ"ז) ועל פיה הנשק שתפס עונה להגדרת המונח "נשק" לפי סעי' 144(ג) לחוק העונשין וכי הוא נבדק בירי עם 6 כדורים מתחמושת המעבדה. בתיק החקירה אין כל תיעוד לפעולות חקירה כאלה ואחרות ביחס לנשק או למעורבים אחרים לאחר מועד זה.

16. רק בחודש מרץ 2022, קרי בחלוף 6 חודשים ממועד תפיסת הנשק, התקבלו תוצאות זיהוי ט.א. של המעבדה לזיהוי ט.א. (מז"פ), מיום 13.3.22, ועל-פיה התגלה כי קיימת זהות בין טביעות האצבע של המשיב עם כלי הנשק שמצאה המשטרה בגן המשחקים בעפולה עילית (מסמך זיהוי ט.א. סומן ל"ז). **הזהות מבוססת על התאמה ב- 12 נקודות השוואה רצופות לפחות.** המשיב נעצר ביום 16.3.22 לצרכי חקירה (צו מעצר סומן ל"ח, דו"ח מעצר סומן י"ב) ועל רקע זהות זו, הוצא נגד המשיב צו חיפוש בביתו, במחסנו, בחצריו וברכבו (מיום 18.3.22, סומן מ"א) לרבות תפיסת מכשירים סוללריים, ובחיפוש שנערך בביתו, לא נמצא דבר (ראו מזכר מיום 20.3.22 מסומן י'). עפ"י דו"ח המעצר, בקשר למיוחס לו מסר המשיב **"זה לא אני"**.

17. המשיב נחקר פעמיים: בחקירתו הראשונה מיום 16.3.22 הוא הכחיש את המיוחס לו, ומסר כי הוא לא מכיר את גן השעשועים בו נתפס הנשק, ושלל שהגיע לשם בעבר או כי שהה שם. עוד מסר המשיב בחקירתו, כי לא היה לו נשק בעבר וכי הוא לא מחזיק ברישיון נשק. כך גם שלל כי היתה לו אי פעם תחמושת, מחסנית או חלקי נשק, ואף הסביר כי רק בתקופת שירותו בצבא, היה לו נשק מסוג אחר (מיקרו תבור). המשיב הכחיש כי הוא נגע בנשק או במחסנית, וכאשר עומת עם תמונת הנשק שנתפס, טען שהוא לא ראה נשק כזה אי פעם או כי נגע בו. המשיב, שמכוח שירותו הצבאי, יודע משמעות הימצאות טביעת אצבע על חפץ, ומשעומת עם טופס גילוי ט.א., הכחיש החזקת נשק, הכחיש כי הוא ביקר בגן השעשועים אי פעם, או כי החביא את הנשק שם. המשיב גם מסר את מספר הטלפון שלו, אך לא את המכשיר עצמו, בטענה כי הוא נפל בקטטה שהתרחשה בכפר מלפני מספר ימים (וכאן אעיר כי קטטה זו כך נראה הביאה למעצרו ובידקת זהות ט.א.). בחקירתו השנייה מיום 20.3.22, חזר המשיב על גרסתו ולפיה הוא מעולם לא תפס נשק, למעט בתקופת שירותו הצבא, ולא ידע לתת הסבר כיצד הגיעה טביעת האצבע שלו על הנשק. המשיב שב ואישר, כי הנשק שהחזיק בצבא היה מסוג מיקרו תבור, וגם לאחר שהוצגה לו תמונת הנשק שנתפס (קלרו), הוא מסר כי מעולם לא תפס ולא ראה נשק מסוג זה שמוצג לו. מעיון בתיק החקירה גם עולה, כי ביום 20.3.22 בוצעה

בדיקה להימצאות מצלמות אבטחה בזירת האירוע, ולאחר סריקה לא נמצאו מצלמות כאלו (מסמך נ"ט).

18. לאור האמור לעיל, כל שבפנינו הוא דו"ח ראשוני של טביעות אצבע המלמד על זהות ב- 12 נקודות על חלק אחד מהנשק שנתפס, תוך שהמשיב מכחיש בתוקף היכרות, נגיעה, זיקה או תפיסה של נשק זה (לעומת נשק מסוג אחר בתקופת השירות הצבאי), אך מנגד אין הוא מספק גרסה ברורה כיצד הגיעו טביעות האצבע שלו לנשק או לחלק הרלוונטי הימנו, דבר המהווה ראיה לכאורה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, משאין בפיו כל הסבר להימצאות טביעת האצבע על אחד מחלקי הנשק המתכתי, אלא מכחיש מכל וכל מעורבות בעבירה המיוחסת לו, ומכאן מתחייבת המסקנה, שהראיה בדבר ממצאי חוות דעת טביעת אצבע ראשונית, מהווה ראיה לכאורה בתיק זה (לעניין זה ראו והשוו עמ"ת (חי') 31449-05-14 מדינת ישראל נ' חאמד חסן (20.5.14)). על יסוד מצבור השיקולים שמניתי לעיל, ובשים לב לפסיקה הנוהגת בכל הנוגע למשקל הראייתי של ט"א בשלב זה של ההליך, וכן בהינתן גרסתו של המשיב כמתואר לעיל, די לנו בשלב זה בקיומה של טביעת אצבע כאמור המלמדת על זהות ב- 12 נקודות השוואה רצופות, על חלק מחלקי הנשק המאולתר, על מנת להוות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב, שעל פיה הוא החזיק בנשק בחלק של כנף המחסנית. כוחה המסבך של טביעת האצבע ב- 12 נקודות התאמה רצופות כאמור נעוץ במיקומה על אזור בית המחסנית של הנשק. מהמתואר עד כה עולה, שטענותיו של המשיב אינן שוללות מן הראיות ה"גולמיות" את הפוטנציאל הנחוץ לשם הנחת בסיס לכאורה לאשמת המשיב כנדרש בשלב זה של ההליך (בש"פ 4244/18 בלאל סח'ניני נ' מדינת ישראל (13.6.18), פסקה 21). בנסיבות שמניתי לעיל, אין מקום להורות על שחרורו המידי של המשיב ואין מקום לקביעה, כי מדובר ב'אפס ראיות', כטענת ב"כ המשיב.

19. ואולם, לצד זאת, יש לשקול נתונים נוספים. אין לפנינו ראיות נסיבתיות אחרות, בדמות עדויות להימצאות המשיב במקום בו נתפס הנשק, במועד שקדם למועד התפיסה, איכון טלפון (שאת מספרו נמסר לגורמי החקירה), תמונות הקושרות אותו למקום האמור (משבדיקת הימצאות מצלמות אבטחה נעשתה חצי שנה לאחר תפיסת הנשק ולפיה לא נמצאו במקום מצלמות), ובשים לב למקום בו נמצא הנשק בגן ציבורי ולא בחזקת מקום שיש למשיב בעלות או שליטה עליו. על האמור אוסיף, שיש לתת את הדעת לכך שטביעת האצבע נמצאה רק על חלק אחד מהנשק, וכי היא לא נמצאה על יתר החפצים שנתפסו (הבד), וכי החיפוש בגן השעשועים בוצע כאמור על סמך מידע מודיעיני בדבר הימצאות נשק בגן וכי מי שביתו ממוקם בסמוך לגן הוא זה שהחביאו שם (הדבר נשלל לאחר מכן), מבלי שהובאו בתיק החקירה נתונים כלשהם בדבר אותו מידע מודיעיני, גם לא לקיומו של קשר בין המשיב לחשוד הקודם, גם לא לקיומה של מעורבות בתחום אמל"ח. זאת ועוד, אין בנמצא תיעוד המגלם בתוכו הסבר לפרק הזמן שחלף מאז שלילת הקשר בין החשוד הקודם לנשק (חודשים ספטמבר - אוקטובר 2022) לבין המועד בו התקבלו תוצאות גילוי טביעות האצבע החיוביות ביחס למשיב דכאן, לתקופה בת 5 חודשים, אשר כך נראה הייתה אגב הסתבכותו של המשיב בתיק חקירה אחר בשל תגרה ביישוב בו הוא מתגורר שהביאה לחקירתו. אין באמור כאן כדי לכרסם מעוצמת הראיות בשלב זה, ברם יש בנתונים אלה כדי להשליך על התמונה הכוללת של נסיבות המקרה.

20. **סוף דבר** - קביעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים למשיב. המשיב אינו נותן הסבר הגיוני להימצאות טביעות אצבעותיו בהיקף העולה מחוות הדעת הראשונית (12 נקודות רצופות) ומיקומן; ודי בכך בשלב זה של ההליך כדי להוות פוטנציאל הוכחתי שמספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה.

ניתנה היום, כ"ז אדר ב' תשפ"ב, 30 מרץ 2022, בהעדר הצדדים.

